

Mikrofan

Pirkanmaan Mikrotietokonekerho on laite-riippumaton yleiskerho, jonka tarkoituksena on edistää tietojenkäsittelyn ja mikrotietokoneiden käytön osaamista.

Kerhon hallitus

Puheenjohtaja: Markku Sohkanen
Puh. 0400 265 556
e-mail: oh3kaq@sral.fi

Varapuheenjohtaja: Rauno Mäntysilta
Puh: 040 778 5648
e-mail: rauno.mantysilta@netti.fi

Sihteeri: Helena Alapere
e-mail: helena.alapere@dlc.fi

Rahastonhoitaja: Risto Korkee
Puh: 0400 775 645
e-mail: oh3kx@sral.fi

Jäsen: Timo T. Laine
Puh: 03 377 0324
e-mail: ttlaine@netti.fi

Jäsen: Tauno Luukkala
Puh: 0400 236 992
e-mail: isoflex@yritys.tpo.fi

Jäsen: Risto Leppänen
Puh: 040 572 2737
e-mail: ristol@kolumbus.fi

Mikrofan internetissä:

Sähköposti: mifaposti@gmail.com
Kotisivut: <http://www.saunalahti.fi/mikrofan>
Kotisivujen ylläpitäjä: Hannu Haapasaari
e-mail: hh@haapasaari.org

Mikrofan julkaisee jäsenlehteä neljä kertaa vuodessa ja järjestää kerhoiltoja kevät- ja syyskaudella säännöllisesti joka toinen viikko torstaisin.

Jäsenlehden toimittaja: Risto Leppänen
e-mail: ristol@kolumbus.fi

Mikrofanin jäsenlehti 29. vuosikerta
ISSN: 0786-4329
Painopaikka: Tehokopiointi Oy Tampere
Painos 40 kpl

Kerhoillat

Kerhoillat pidetään Tampereella Sampolan koulun ATK-luokassa, ell'ei toisin mainita ohjelman yhteydessä.

Syyskauden 2009 ohjelma

10.09.09	Syyskauden avaus+ keskustelua	Markku S
24.09.09	Firefoxin lisäosat	Risto L
08.10.09	Miniläppäriin Linux-asennukset	Hannu H
22.10.09	Suosikkiohjelmani	Jäsenet
05.11.09	Exkursioretki, paikka avoin vielä	Markku S
19.11.09	Syyskokous+ Valo-CD:n esittelyä	Risto L
03.12.09	Windows / Lumileopardi	Reino R
11.12.09	Pikkujoulu	T.Luukkala

22.10.09 iltaan toivotaan ilmoittautumisia etukäteen ja mitä ohjelmaa aikoo esitellä päällekkäisyyksien välttämiseksi.

Ilmoittautumiset Markulle: oh3kaq@sral.fi

Muutokset mahdollisia, varmista kerhon sivuilta!

SISÄLLYSLUETTELO

Puheenjohtajan pulinat	s. 3
XP:n uusiokäyttöä minissä	s. 4
Hankala muistinlisäys	s. 7
Pehmeää dataa	s. 8
Kokemuksia kesäkuvaamisesta	s. 9
MikroFanin säännöt	s. 11

Puheenjohtajan pulinoita

Hyvää loppu kesää. Elokuun illat alkaavat pimentyä. Lähestyy taas aika aloittaa Mikrofanin kerhoillat. Tuntuu kuin syksy olisi ikäänkuin uuden toimintakauden aloitus. Aivan kuten koulun seuraava luokka alkaa aina syksyllä. Vaikka Mifan 'budjettikausihan' on kalenterivuosi.

Kerhoillat jatkuvat taas syyskuun alussa. Hallitus kokoontuu 24.8. suunnittelemaan syyskauden kerhoiltojen ohjelmaa ja päättämään kokoontumisiltojen päivämääristä. Hannu on käynyt konsultoimassa työväenopiston rehtorin kanssa kerhon kokoontumispaikasta. Saamme edelleen kokoontua Sampolan atk -luokissa. Kiitos Hannulle. Ja tietysti opinahjon rehtoreille.

Kerhoiltojen ohjelmaa suunnitellaan tulevassa hallituksen kokouksessa. Ohjelma varmaankin muotoutuu hallituksen ”näköiseksi”. Toivonkin, että jäsenet olisivat yhteydessä meihin päin ja antaisivat vinkkejä, millaisista aiheista ja asioista haluttaisiin ohjelmaa tuleviin kerhoiltoihin.

Tervetuloa kerhoiltoihin

Markku Sohkanen

Tampereella 14.8.2009

Matkalle lähdössä?

Kuvannut Panu Pyyvaara

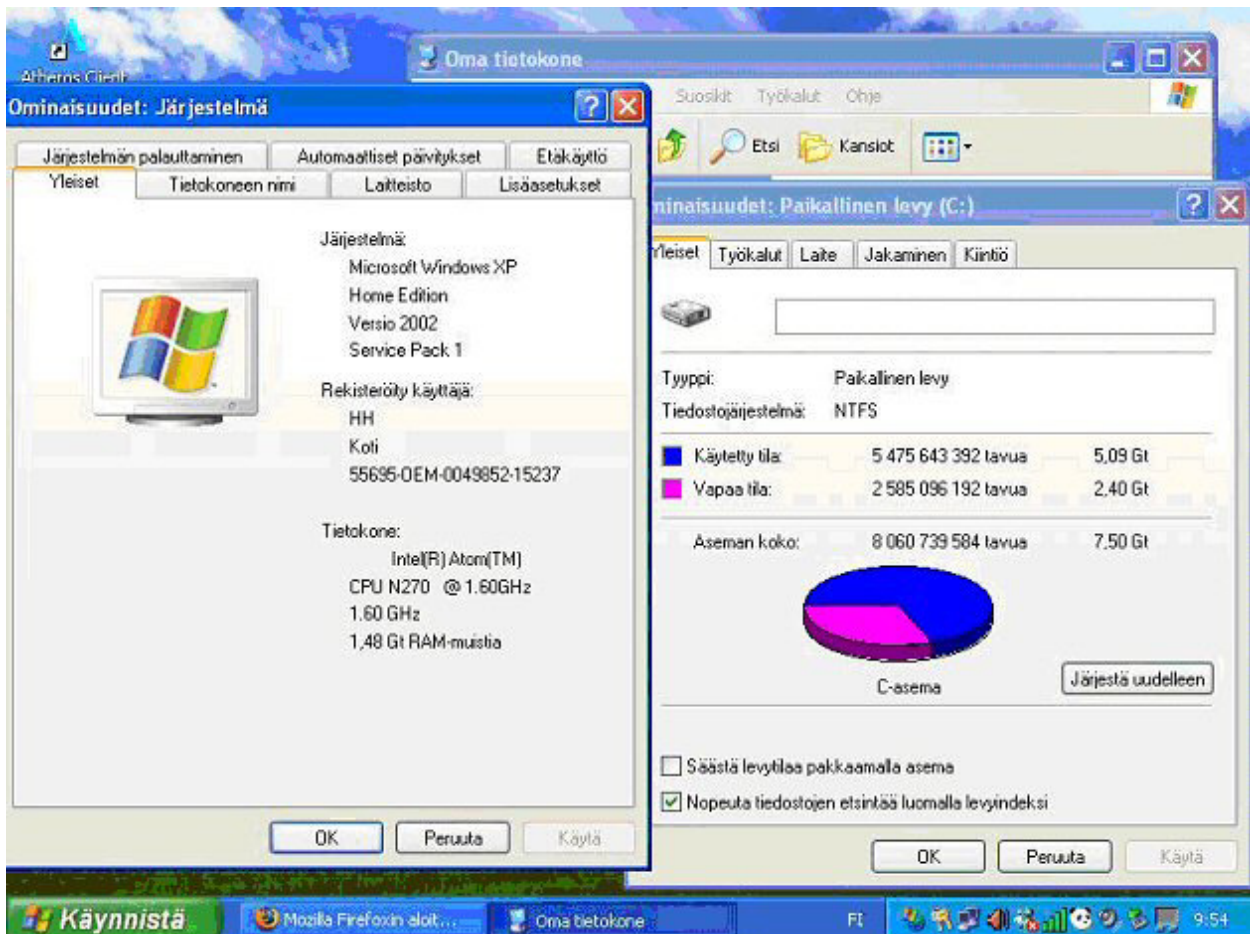
XP:n uusiokäyttöä minissä

Miniläppärissäni oli asennettuna Linpus linux. Tuo asennus oli hyvin toimiva ja sisälsi monipuolisen valikoiman ohjelmia. Kokeilin myös Ubuntu 8.10:aa. Toimi niinkään oikein hyvin. Olen lisännyt koneeseen muistia. Entisen puolen gigan sijasta sitä on nyt puolitoista gigaa. On eräitä asioita, joita varten tarvitsen Windowsia. Siksi päätin asentaa miniin Windowsin. Kokeiluista oli jäänyt ”yli” Windows 7, joten asensin sen. Se vaati kuitenkin niin paljon levytilaa, että 8 gigtavun flash-levystä jäi vapaaksi vain muutama megatavu.

”Ylijäämä” XP oli seuraava mielenkiintoni kohde, voisiko sen ottaa uusiokäyttöön. Onhan asentelu ihan hauskaa, mutta jos en olisi ollut tupakkalakossa vähän yli 30-vuotiaasta, olisi homma kyllä tupakan menekkiä ajatellen tullut hyvin kalliiksi. Eläkeläisen aikahan on toki ilmaista, joskin uusiutumaton luonnonvaraa. Oli aika hankala homma saada seiska ymmärtämään, että tosissani yritän ottaa käyttöön ”huonomman” ja vanhemman käyttiksen. Onnistuihan se lopulta pienellä väännöllä. Aasitkin ovat kuulemma itsepäisiä. Eläintarhassa olen joskus apinahäkällä miettinyt, että kummalla puolella oikeastaan se katsoja mahtaa olla – ja kummalla kohde.

Asennus sujui tuttuun tapaan vaivattomasti ja antoi hyvin aikaa käydä kahvilla ja jääkaapilla. Sen verran kevyempi XP on että nyt levyllä jäi tilaakin ihan kohtuullisesti. Kahvittelu tulee myös jatkumaan, sillä alunperin tyhjäan koneeseen pitää saada myös ohjaimet. Hetken epäilin etteivät vain muinaisen Kreikan moirat, kohtalottaret, jossain vaiheessa puutu asiaan ja ripottele vaikkapa vähän hiekkaa mukaan. XP käynnistyi vaikka luultavasti melkein kaikki oleelliset ohjaimet puuttuivat. USB sentään oli hengissä – olihan asennus tehty USB-liitäntäisellä CD/DVD-asemalla.

Urheilumielellä tein ensiksi pikku kokeilun: Toisen minin (Asus eeePC) apulevyltä yritin tunkea sen ohjaimet Aceriin. Asennus meni kyllä läpi, mutta hyödyn tietänee vain verottaja. Google on asentajalle

hyvä apu. Asennettavia XP:n ohjainpaketteja löytyi ja tein samoja töitä, mistä koneiden mukana tulevat apulevyt antavat koneen pystyttäjälle kahvitaukoja. Ensimmäisenä sain kuntoon Wlan-yhteydet, sitten äänet. Ethernet-korttikin sai ohjaimensa, samoin jotkut muut toiminnot. Nyt uusi XP-mini käyttäytyy jo melko ”ihmismäisesti” - vai pitäisikö sanoa XP-mäisesti, sillä meneillään näyttää olevan automaattinen Windowsin päivitysrumba. Yllätyin muuten siitä kuinka hidas ja sulava tanssi rumba on (ks. Tanssii tähtien kanssa). Asiaa tarkemmin tuntematon ihmettelee kerta kerran jälkeen, mitkä olisivat ne oikeat askeleet – tyylistä nyt puhumattakaan.

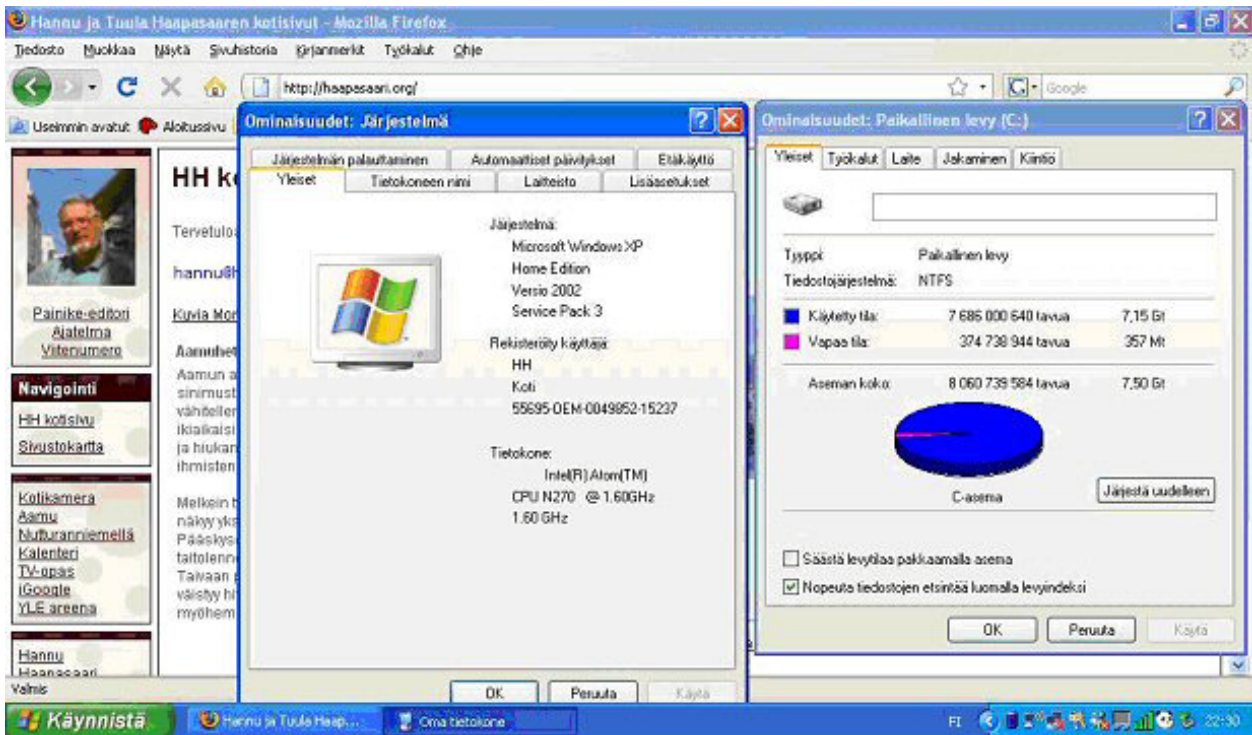
Asentelua riittää. Tämä XP:n naftaliinista kaivettu museoversio sisältää esimerkiksi vain Service Pack 1:n. Oletan että tikulta löytynyt SP2 kelpaisi. Katsotaan. Se onnistui, vaikka polku oli viitoitettu äärimmäisen ahtaaksi – puuttui vain kyltti ”Ei talvikunnossapitoa”. Päivityksiä olen vanhaan XP-runkoon tehnyt parin päivän aikana aina silloin kun olen joutanut. Tällä hetkellä on vuorossa SP3. Saa nähdä kauanko toimi kestää. Minin tilat alkavat käydä ahtaaksi, toivottavasti eivät lopu kesken. Kahdeksan gigan levytilakin näyttää olevan niukka tälle räätälöimättömälle käyttikselle. Näin on. Runsaan vartin päästä asennusohjelma ilmoitti, ettei levyllä ole riittävästi tilaa poistettaville tiedostoille. Ilmeisesti on niin, että päivitysautomaatti imuroi jatkuvasti päivityksiä ja korjauksia tuhlaten näin minin niukkaa levytilaa. Hämmästyttävää kuinka paljon ”askartelutilaa” yksi käyttöjärjestelmä voi tarvita. Poistan Picasan ja katsotaan mihin se riittää. Ei riitä. Noin tunnin ja satunnaisten toimien jälkeen en vieläkään pääse asentamaan SP3:a. Täytynee luopua vielä Pandasta ja Firefox:istakin. Kun IE pääsee kilpailijastaan, on ehkä jo mahdollista asentaa SP3. Surkukupaisaa on, että kaiken vaivannäön ja ajanhukan jälkeen minulla saattaa minissä olla pelkkä XP ilman yhtäkään tarvitsemaani ohjelmaa (Anteeksi, olin unohtaa itse IE:n). Jos näin kävisi, hommaisni varmaankin vitriinin nähtävyyttä varten. Selvyiden vuoksi pitänee mainita, että en ole pessimisti. Koneen hinta oli kaupassa 199 euroa. Kokemukset kelpaavat erinomaisesti hinnan vastineeksi. Kun Douglas Adams muistaakseni kirjassaan ”Käsikirja linnunradan liftareille” antaa ymmärtää, että elämän tarkoitus on 42, olen puolestani vahvasti sitä mieltä, että elämän tarkoitus on SP3. SP3:n asennus tuli valmiiksi noin neljän tunnin väentämisen jälkeen. Jos XP:n toiminta näyttää jokseenkin säälliseltä, asennan koneeseen muutaman ohjelmankin.

Ikävä puhelimitse tapahtuva aktivointi on suoritettava 30 päivän aikana, kun on jo niin monta kertaa aktivoitu, kai amerikkalaisen vainoharhaisuuden ilmentymä. Kuinkahan monta tosi ystävää menettelyn keksijällä mahtaakaan olla. Mutta mitäpä ei ihminen tekisi W-käyttöjärjestelmän eteen – ja minkäs teet, kun mieli palaa käyttämään W:tä. Toisaalta jos tarkoitus on karkottaa uusien tietokoneiden hankkijat pois WC OS -maailmasta (Kotoperäisesti keksitty amerikan kielinen lempinimi, WindowsComputer Operating System), niin toimiihan ajatus erinomaisesti.

Lopuksi voin todeta, että XP vaati melkein kaiken levytilan. Perusteellisten karsintatoimien jälkeen vapaata levytilaa oli vähän yli 400 MB. Piti siis ottaa vielä käyttöön käyttöjärjestelmän jatke, U3 tyyppinen muistitikku. Kruzer-merkkiselle 4 GB:n tikulle asensin toisella koneella netistä OpenOfficen,. U3:n käytöllä saan varmaa ehkä muitakin tarvisemiani ohjelmia minikäyttöön. Se laajentaa mukavasti koneeni ahtaita toiminnallisia rajoja. Sanotaan, että avaruus on rajallinen mutta ääretön. Miniläppärillä tuo ei kai sentään ihan päde, netin käyttömahdollisuudesta huolimatta. Jotain IT-urheilullista saattaa hyvinkin vielä putkahtaa mieleen, näkee kun näkee. Hauskaa on, että minissä voin käyttää kiinteän kameran lisäksi myös kahta usb-kameraa, Logitech e2500 ja Creative WebCam Vista.

Olen ollut aika pidettyväinen harrastelijakokeiluissa. Hyvä periaate varmaankin on: Jos joskus saat jonkin toimimaan, älä koske siihen enää. Iän ja vapaa-ajan lisääntymisen yhteisvaikutus on kai muuttanut tilannetta. Rohkaisua kokeiluihin olen hakenut antiikista asti. Kerrotaan Aristoteleen lausuneen Makedonian kuninkaan Filippos II:n pojalle Aleksanterille (myöh. ”Suuri”) häntä opettaessaan: ”Poikani, jos tietäisit kuinka vähällä ymmärryksellä tätä maailmaa hallitaan”. Pari sanaa olen tuosta vaihtanut itselleni enemmän tietotekniikkaan orientoituneiksi.

Maaliskuussa 2009 Hannu Haapasaari

Hankala muistinlisäys

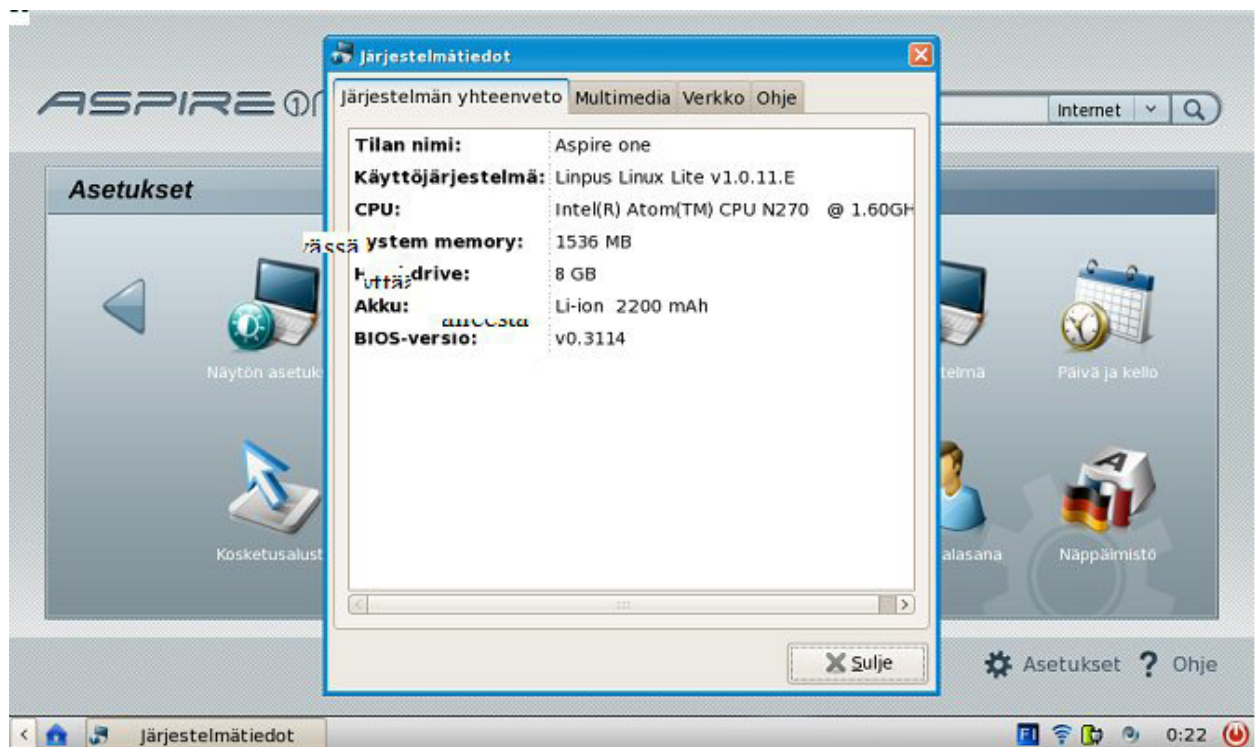
Ostin tarjouksesta halvalla miniläppärin Acer Aspire One. Halvimpien minien käyttöjärjestelmänä on tietenkin Linux. Tässä on Linpus Linux. Hämmästyttävää on ollut koneen hyvä käyttövalmius. Kovinkaan paljoa lisää ei ohjelmistoa ole tarvinnut asennella, hiukan kuitenkin. Ilman lisäasennuksiakin tavallisimmat toimet olisivat olleet mahdollisia. Vain 512 MB:n muistista huolimatta laite toimii ripeästi. Tuo muistin määrä on niin suuri, ettei oikein pääse ylvästelemään vähäisellä muistilla. Toisaalta määrä on niin pieni, että kone on kuin eri maailmasta verrattuna tavanomaisiin kannettaviin.

Tutkin mahdollisuutta kasvattaa muistin määrää. Aikaisemmat kokemukseni olivat olleet rohkaisevia. Koneet olivat myös siinä mielessä käyttäjäystävällisiä, että muistikamponen vaihtaminen oli ollut mahdollista kohtuullisin ponnistuksin. Kirjoituksen otsikosta arvaat, että tässä oli luvassa jotain muuta. Avasin toiveikkaana koneen pojasta pienen luukun. Arkiajattelun mukaan sieltä olisi pitänyt löytyä muistikampa tai paikka sille. Ei löytynyt – vain tyhjä tila, johon voisi toki asentaa jonkin vimpaimen. Haasteitahan pitää ihmisellä olla. Ryhdyin siis penkomaan nettiä. Jospa sieltä löytyisi vinkkejä koneen purkamiseksi.

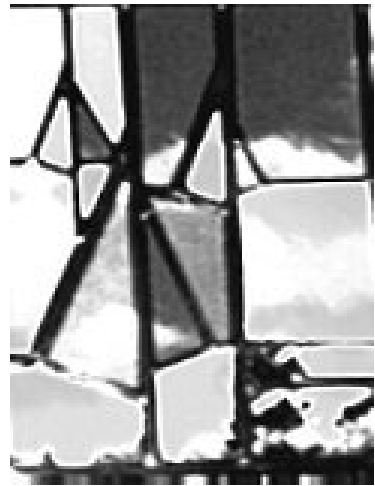
Googlen haulla löysin keskustelun, jossa oli linkki kuvitettuun muistinvaihto-ohjeeseen. Osoite oli <http://s344.photobucket.com/albums/p322/bb320/>. Eipä olisi ilman Googlea tainnut löytyä. Sivulla oli kuuden kuvan ja niukan tekstin (amerikaksi tietenkin) avulla esitetyt ohjeet. Arvelin, että jokin mutka voisi matkaan myös tulla. Tulikin, mutta homma onnistui lopulta. Näppäimistön ja kuoren osan irroituksen sekä pienen kaivelun ja kaapelirumban jälkeen pääsin kohtaan, mihin valmistaja oli ystävällisesti jättänyt paikan lisättävälle muistikammalle. Vanha jostain yli jäänyt yksigigainen tuli asennetuksi. Tässä tehtävässä kannattaa olla maltillinen ja tarkka ettei riko jotain tärkeää.

Nyt tyytyväinen harrastaja käyttää puolentoista gigan muistilla varustettua miniä. Tyytyväisyyttä lisää erityisesti se, että neljästä yli jääneestä ruuvista huolimatta laite näyttää toimivan elegantisti. Eihän se ole kelloseppä eikä mikään, jolta ei osia yli jää.

Maaliskuussa 2009 Hannu Haapasaari

Pehmeää dataa

- Signaalia ei ole tai signaali on heikko
Sain hepulin: hyppäsin ensin puoli metriä ylös ja sitten imeydyin sohvan rakoon. Olin avannut television rauhoittaakseni hermojeni hyytäväällä kauhuleffalla.

Firmassa minun piti striimata palvelimelta työasemalleni uusi sovellus, jonka kehuttiin parantavan työtehoa, kun jokainen voi ottaa vain ne osat, joita tarvitsee. Verkon yli siirto ei sitten tänään onnistunut millään. Tuellakin oli todella musta päivä:

- Ei se olisikaan uutta tekniikkaa, jos se toimisi. Se hiukan lohdutti.?!

Saimme "Pelastuskapulan". Oli jo niin kiire, että en muka ehtinyt lukea käyttöönotto-opastusta. Nappasin: *Kysy myöhemmin*. Mielessä koko ajan kaihersti: olisikohan pitänyt, pitäisiköhän.

Häälauantaina (8.8), jos ei oltu osallisia, niin ainakin kiristelimme hampaitamme ja ihmettelimme, miksei meitä oltu kutsuttu, saimme lukea (jos ehdimme) Helsingin Sanomista kuntien takauskeskuksen toimitusjohtajan **Heikki Niemeläisen** haastattelun: Tehoa lisää vain lakien avulla. Esimerkkinä hän kertoo, että tietojärjestelmien yhteensopimattomuuden takia palaa kunnissa turhaa rahaa 500 - 600 miljoonaa euroa vuodessa.

Ennen joku saattoi netissä kertoa lukeneensa lehdestä ja jos asia kiinnosti, lehti ostettiin kioskista. Nyt paperilehtien tekijätkin joutuvat päivystämään oman alansa vaikuttajien nettipäiväkirjoja ja olemaan varuillaan, että joku uusi teräväkynäinen bloggaaja ole tullut alalle. Erityisesti täytyy kuunnella, mitä verkossa viserretään.

Ennen sanottiin, että ei ole pakkoa kuin kuolla, vaikkakin kyllä monia meistä rakkauskin riepottelee niin, että elämä ei pysy hallinnassa. Nyt on tullut kolmaskin kontrolloimaton: Facebook ja muut sosiaaliset verkostot. Enää vaikutus ei jää siihen, että kavereille viattomasti kirjoitetaan: Mitä teit/ ajattelit tänään? Verkostot saattavat yllätyttää: Tee sivu julkkikselle - ja aiheuta hänelle harmia ja mielipahaa.

Sosiaalinen media tarjoaa oivallisen yhteydenpitovälineen: Ei tarvitse enää raahautua kokouksiin, vaan jokainen voi olla sankari omissa kopissaan. Syntyy internet-aktiiveja, jotka hääräävät vähintään valtakunnan tasolla. Niin kuin nyt olemme voineet huomata, että sama tyyppi, joka vetää tänään talonvaltausta, organisoii huomenna toisaalla mielenilmausta yksityisautoilua vastaan ja viime viikolla hän oli estämässä lähikirjaston sulkemista. Netti tarjoaa monet mahdollisuudet. Mutta erottaako se ihmiset toisistaan, niin että he ovat helposti manipuloitavissa? Samalla, kun polku naapuriin nurmettuu, meidän signaalitajumme heikkenee ja jokainen tallustelee vierailta teillä.

Mietityttää tämä elämän kulku ja tässä en ajattele pelkästään sitä, kun ikuinen pikkupoika joutuu kysymään, että milloin hän kyllin vanha päättämään kotiintuloajoista. Kun viimeinkin olisi varaa ja tilaisuus, se ei enää ole mahdollista, se ei ole enää sopivaa, se ei ole enää luvallista. (Vaikkapa retevä tilamaasturi tai rasvaa tihkuva vehnänen)

Niin jatkoi Pirkkalan isomummonikin.

- Ja se lailla kielletään.

Helena Alapere

Kokemuksia kesäkuvaamisesta

Hyviä kuvia saa noudattamalla joitakin ohjeita:

1. Digikameralla tai kännykällä kuvatessa kannattaa napsia paljon kuvia. Silloin niistä saattaa jotkin onnistua. Tämä vaatii kuitenkin paljon muistia ja vara-akkuja tai paristoja. Kamerassani on kaksi AA sormiparistoa. Käytän ladattavia paristoja, joita on aina mukana ja yritän pitää taskussa yhden sarjan. Matkoilla mukana on myös toinen 2-giganen muistikortti.
2. Katselen viimeisiä otettuja kuvia heti kun tulee hiljainen hetki ja poistan huonot. Tärähtäneitä kuvia tuli aikaisemmin useitakin, mutta nykyään käytän usein kameraa jalassa – monopodissa eli yksijalassa. Kun sen kääntää 90 asteen kulmaan, voi vartta pitää olkapäällä ja saada varsinkin videota kuvattaessa tärähtämättömiä otoksia.
3. Valo on tietenkin kuvan A ja O. Keskipäivällä täydessä auringonpaisteessa on varottava varjoja eli kontrasti on suuri. Olen silti saanut hyviä kuvia esimerkiksi värikkäistä kukista auringonpaisteessa. Maisemakuvat onnistuvat helpommin pilvipoudalla, aamulla tai illemmalla. Sumukuvat saattavat olla mielenkiintoisia. Ohessa muutama sellainen.
4. Kohteiden sijoittelu tasapainoiseksi kokonaisuudeksi tekee kuvista parempia. Syvyyttä saa jättämällä laidoille jotain lähistöltä esimerkiksi puun oksia. Tietokoneella voi kuvia käsitellä jonkin verran. Varsinkin rajaus auttaa usein kuvan tasapainottamisessa. Muuten kuvia ei oman kokemukseni mukaan voi paljon parantaa kuvankäsittelyohjelmalla.

Panu Pyyvaara

Kukkien kuvausta

Kuva 1

Kuva 2

Kuva 3

Sumujen silta

Matkalla jonnekin

Lepohetki

Ruokailutauko

Unettaa niin

Kesäkuvat Panu Pyyvaaran arkistoista

Välillä täytyy puskeakin

Pirkanmaan Mikrotietokonekerho Mikrofän säännöt

1. §

Kerhon nimi on Pirkanmaan Mikrotietokonekerho MIKROFAN ja se on Rientolan Settlementti ry:n alainen. Yhdistyksen sekä kerhon kotipaikka on Tampereen kaupunki.

2. §

Kerhon tarkoituksena on toimia Pirkanmaalla mikrotietokoneista kiinnostuneiden henkilöiden kokoontumispaikkana ja yhdyssiteenä, välittää näille alaa koskevaa informaatiota sekä pitää yhteyttä muihin alan kerhoihin ja yhdistyksiin.

3. §

Tarkoituksensa toteuttamiseksi kerho seuraa alalla tapahtuvaa kehitystä, tiedottaa siitä jäsenistölle, järjestää esitelmä- ja opetustilaisuuksia sekä näyttelyitä, käynnistää yhteistyöhankkeita sekä suorittaa laitteiden ja tarvikkeiden yhteishankintoja. Kerho voi liittyä valtakunnallisen keskus- tai kattojärjestön jäseneksi.

4. §

Kerhon jäseneksi voi liittyä jokainen henkilö, joka haluaa edistää kerhon tarkoitusta ja jonka hallitus hakemuksesta jäseneksi hyväksyy. Jäsen voidaan erottaa, jos hän rikkoo kerhon tai yhdistyksen sääntöjä vastaan tai jättää jäsenmaksunsa maksamatta.

5. §

Kerhon jäsenet suorittavat määräämäänsä syyskokouksen määräämät maksut, jotka voivat olla erisuuria eri jäsenille.

6. §

Kerhon hallitukseen kuuluu vuodeksi kerrallaan valittu puheenjohtaja sekä kuusi (6) kahdeksi vuodeksi valittua muuta jäsentä, joista puolet eroaa vuosittain, ensi kerralla arvan perusteella.

Puheenjohtaja ja muut jäsenet valitaan kerhon jäsenistä ja hallitus on päätösvaltainen, jos puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja ja vähintään puolet muista jäsenistä on saapuvilla. Äänten mennessä tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni, paitsi vaaleissa arpa. Hallitus valitsee keskuudestaan vuodeksi kerrallaan varapuheenjohtajan, sihteerin ja rahastonhoitajan sekä muut tarpeelliset toimihenkilöt.

7. §

Kerhon nimen kirjoittaa puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja sihteeri, kaksi yhdessä.

8. §

Kerhon toiminta ja tilivuosi on kalenterivuosi. Tilintarkastajina toimivat Rientolan Settlementti ry:n tilintarkastajat ja tilit liitetään yhdistyksen tilinpäätökseen. Tilintarkastajien vuosikertomus ja muut tarpeelliset asiakirjat on toimitettava tilintarkastajille tammikuun aikana. Tilintarkastajat toimittavat tilintarkastuskertomuksensa hallitukselle kevätkokousta varten helmikuun loppuun mennessä.

9. §

Kerhon syyskokous pidetään marraskuun aikana ja kevätkokous huhtikuun loppuun mennessä hallituksen tarkemmin määräämänä aikana. Muita kokouksia pidetään hallituksen kutsusta. Kokoukset kutsutaan koolle vähintään kahdeksan (8) päivää ennen kokousta lähetettävällä kirjallisella ilmoituksella.

10. §

Kerhon syyskokouksessa käsitellään seuraavat asiat:

1. Kerhon hallituksen esitys seuraavan vuoden toimintasuunnitelmaksi ja talousarvioksi.
2. Vahvistetaan jäsenmaksujen suuruus.
3. Suoritetaan puheenjohtajan ja muiden hallituksen jäsenten vaali.
4. Käsitellään muut asiat, jotka on kirjallisesti syyskuun loppuun mennessä saatettu syyskokouksen käsiteltäväksi.

11. §

Kerhon kevätkokouksessa käsitellään seuraavat asiat:

1. Esitetään hallituksen vuosikertomus, tilinpäätös ja tilintarkastajien lausunto.
2. Päätetään hallituksen toiminnan hyväksymisestä edelliseltä toimintavuodelta ja muista toimenpiteistä, joihin vuoden kuluessa pidetty hallinto tai tilit antavat aihetta.
3. Käsitellään muut asiat, jotka on kirjallisesti ennen tammikuun loppua saatettu kevätkokouksen käsiteltäväksi.

12. §

Kokouksissa jokaisella kerhon jäsenellä on yksi ääni. Päätökset tehdään yksinkertaisella äänten enemmistöllä, paitsi milloin on kyse sääntöjen 13. pykälässä mainituista muutoksista. Näitä sääntöjä voidaan muuttaa kerhon kokouksessa jos muutoksesta on kokouskutsussa mainittu ja muutosta kannattaa vähintään 3/4 annetuista äänistä.

13. §

Päätös kerhon purkamisesta on tehtävä vähintään kahdessa, kuukauden väliajoin pidetyssä kerhon kokouksessa vähintään 3/4 äänten enemmistöllä annetuista äänistä. Jos kerho purkautuu, on sen varat käytettävä kerhon tarkoitusta palvelevan toiminnan edistämiseen purkamisesta päättäneen kokouksen päätöksen mukaan.

14. §

Muissa suhteissa noudatetaan pääyhdistyksen ja yhdistyksen sääntöjä.

